

Modlitby matiek

z komunity Útecha

LIST MM č. 2

jún 2016

Vydáva: Hnutie Modlitby matiek, sídlo Fedinova 5, 851 01 Bratislava, IČO 31 799 701, 20. ročník. Registrácia MK SR: EV 3667/09, periodická tlač 2 – 4 krát ročne.

„Budete žiaľiť, ale váš smútok sa premení na radosť.“ Jn 16, 20b

Dátumy do vašich kalendárov na rok 2016:

24. až 26. jún – júnové trojdnie MM;

23. až 25. september – septembrové trojdnie MM;

21. až 23. októbra – národné stretnutie MM v Brne.

Milé mamy, pozdravujem vás z Bratislavy. Volám sa Mária a Božím riadením som bola pri tom, keď Modlitby matiek prišli na Slovensko. Bolo to v roku 1993, keď ma požiadal otec Václav Kocian, aby som išla miesto neho na charizmatickú konferenciu do Erfurtu. Už cestovanie s otcom Slavíkom z Prahy a jednou sestrou z obnovy v Duchu Svätom bolo trochu dramatické. Hneď na začiatku sme zistili, že nemáme adresu miesta, kde sa má konferencia konať. O. Slavík našiel akúsi mapu Erfurtu, ale na parkovisku fúkol vietor do otvorených dverí auta a mapa nám odletela. A tak sme boli naozaj odkázaní na vedenie Duchom Svätým, ktorý sa aj postaral. Prvá osoba, ktorú sme v Erfurte videli na ulici, bola rehoľná sestra, s ktorej pomocou sme sa dostali na miesto konferencie.

Na konci konferencie bola diskusia, do ktorej sa prihlásil aj jeden vysoký, impozantný muž, Angličan Peter, ktorý predtým 12 rokov žil v Holandsku a v tom čase už v Rakúsku. Tento muž sa mi potom prihovril. Hoci sme si vymenili telefónne čísla, naša komunikácia by sa bola s najväčšou pravdepodobnosťou skončila v Erfurte, nebyť záhadného zmiznutia môjho kufra, ktorý sa nejakým nedopatrením dostal do Petrovho auta. Zistil to až vo Viedni, zavolať mi a kufor mi priniesol.

A tak sa začalo naše priateľstvo. Pozval ma do Anglicka, kde som sa zoznámila s jeho rodinou. Mal troch bratov a dve sestry. Jeden z bratov bol Maurice – diakon (zakladateľ MO) a jedna zo sestier Veronica, ktorá v tom čase ešte netušila, čo Pán pre ňu a cez ňu pripravuje. V čase, keď sme sa zoznámili, Veronica prežívala veľmi ťažké obdobie svojho života. Útechou a posilou jej bol Pán, silu čerpala z modlitby. Zoznámila som sa aj s ich matkou, ktorá vtedy dlhodobo ležala v opatrovateľskom zariadení pre seniorov, nakoľko bola paralyzovaná po porážke. Bola to hlboko veriaca žena a mariánska ctiteľka. Túto vieru sa snažila odovzdať aj svojim deťom. S Veronicou a Mauriceom som sa viackrát stretla v Anglicku. Jedného dňa som od Veronicy dostala list, v ktorom mi poslala informáciu o tom, ako vznikla prvá skupinka Modlitieb matiek, ako sa modlia a aké ohlasy majú ich modlitby v životoch matiek a ich detí.

Niekoľko dní potom, čo som dostala tento list, ma navštívila Janka Pajanová, s ktorou som sa zoznámila, keď ochorel jej malý synček na rakovinu. Choroba Jankinho syna nebola jediným utrpením, ktoré prežívala. Prišla za mnou s veľkou bolesťou v srdci a povedala, že už ďalej nevládze niesť ťarchu svojho križa. Bola by som urobila všetko, aby som jej pomohla, ale pri jej rozprávaní som prežívala pocit úplnej bezmocnosti. Vtedy som si spomenula na list od Veronicy a prečítala som jej ho s otázkou, či by to nemohlo byť odpoveďou na jej problémy. Viac povie už Janka sama:

„Chodila som občas k Márii. Túžila som sa modliť tak ako ona. Myslela som si, že sa to treba naučiť. Nevedela som, že na to stačí len otvorené srdce pre Pána. Mária mi ponúkla list o MM od Veronicy, ale ja som ho dvakrát odmietla. Mala som toho veľmi veľa. Tretíkrát to bolo práve vtedy, keď som bola úplne na dne. Vtedy som si list zobrala. Neter mi ho preložila. Keď som čítala riadky toho listu, uvedomila som si, že ho Pán Ježiš napísal len pre mňa. Že nemusím nič, len si nájsť jednu mamu, s ktorou utvorím skupinku MM a s ktorou sa budeme stretávať raz za týždeň, vždy v ten istý deň a hodinu, ako tam bolo napísané. To som aj urobila...“

Po nejakom čase sme pozvali Veronicu do Bratislavy a v Kostole sv. Ladislava sa uskutočnilo prvé stretnutie MM, na ktorom Veronica informovala o vzniku Modlitieb matiek s následnou modlitbou. Vtedy bolo už na Slovensku šesť skupiniek MM. Spolu s Jankou a Veronicou sme navštívili viaceré miesta na Slovensku, a tak začali vznikať modlitebné skupinky. Túto prvú Veronicinu cestu po Slovensku sme zakončili v račianskom kostole v Bratislave.

Keby som mala jednou vetou charakterizovať Modlitby matiek, povedala by som asi toto: V živote Veronicy aj Janky bolo veľa utrpenia, ktoré sa rokmi len stupňovalo. Ale nenechať sa znechutiť a veriť aj proti nádeji ako Abrahám prináša neočakávané ovocie. Pán premenil ich bolesť na veľké požehnanie. Ony dve, ktoré ťažko bojovali o nádej, stali sa nositeľkami novej nádeje pre tisíce mám a rodín: Veronica dostala misiu zakladať Modlitby matiek vo svete, Janka sa stala misionárkou na Slovensku.

Mária Kičinová z Bratislavy

Púť do Ríma po stopách svätých matiek

Milé mamy, mám skúsenosť, že ak človek zatúži po niečom, čo je Bohu milé, tak sa mu to želanie v správnom čase vyplní. Túžbou viacerých mám bolo osláviť 20. výročie MM na Slovensku návštevou Ríma. Túto túžbu nám Pán splnil a k „narodeninám“ sme dostali aj mnoho darov. K nim patrili aj dvaja kňazi, ktorí nás na tejto púti sprevádzali: o. Milan Hudáček SJ a don Anton Červeň. Na všetkých miestach sme mysleli aj na vás, ktoré ste zostali doma.

Hneď prvý deň, v nedeľu na Deň matiek, sme v Ríme navštívili Matku všetkých matiek, Pannu Máriu, v Chráme Santa Maria Maggiore, kde sme mali všetky tri skupiny spoločnú svätú omšu a Modlitby matiek u našej Mamy. Počas púte sme mali milosť prejsť cez všetky štyri sväté brány rímskych bazilik – Santa Maria Maggiore, sv. Petra, sv. Pavla za hradbami, Lateránskej baziliky, a aj mimo Ríma, v Chráme sv. Rity v Cascii.

Z neznámych mamičiek z celého Slovenska sa rýchlo stalo spoločenstvo plné lásky a ochoty pomáhať si. Na Námestí sv. Petra na audiencii so Sv. Ocom Františkom sa nás pod transparentom Modlitieb matiek zišlo viac ako sto. Veľmi sme sa tešili, že môžeme byť tak blízko Svätého Otca. Počas návštevy Ríma sme sa stretli aj s ocom kardinálom Tomkom a navštívili sme Vatikánsky rozhlas. Bolo to, ako keby sme prišli domov. Veľa radosti.

Hlavným cieľom našej púte bola však modlitba na miestach, kde žili sväté matky. Neďaleko Ríma v Cascii žila a odpočíva v Pánovi sv. Rita, patrónka neriešiteľných situácií. Mnohokrát už táto svätá pomohla ľuďom vo veľmi ťažkých životných situáciách. V Kaplnke eucharistického zázraku pod Bazilikou sv. Rity leží aj blahoslavená Mária Tereza Fasce, ktorá bola matkou predstavenou v augustiniánskom kláštore. Povinnosti matky predstavenej si plnila s veľkou láskou. Zomrela v roku 1947. Jej telo je neporušené. Počas modlitby pri jej ostatkoch sme mnohé pocítili Božiu blízkosť. Túžili sme zotrvať v tom pocite úžasného pokoja, ktorý nás naplňoval radosťou a láskou. Po sv. omši v kaplnke sme prežili ticho naplnené Božou prítomnosťou. Pán Ježiš otváral naše srdcia a vkladal do nich lásku k našim materským a manželským povinnostiam.

Po sv. omši v Cascii sme vystúpili do kamenného mestečka Roccaporeno, rodiska sv. Rity. Don Anton Červeň nás pozval na krížovú cestu. Mali sme ísť po mierne stúpajúcom chodníku, ktorý sa končil pri Kríži akoby v jaskyni. Ale všetky tri cesty, ktoré išli k tomuto pohodlnému chodníku, boli zatvorené. „Keď Pán zatvorí, nikto neotvorí.“ Zostala len jedna možnosť – vysoká skala na druhej strane cesty, ktorá sa týčila strmo nad mestom. Málokto z nás si trúfol na ňu vyjsť, vrátane dona Antona. Keďže sme nemali inú možnosť, skúsili sme v nádeji, že vyjdeme aspoň dve zastavenia. Pomaly, v modlitbe, sme vyšli až na vrchol a uvedomili sme si, že sa nemôžeme spoliehať na naše sily a možnosti, ale vždy by sme mali rátať s Božou mocou a silou. Veď my sme na ten vrch nielen vyšli, ale sme z neho aj zišli. Na vrchole nás odmenil nádherný výhľad, a prameň čistej vody. V srdci sme mali veľkú radosť.

Mimoriadne bolo v Ríme stretnutie pri ostatkoch ďalšej sv. mamy, blahoslavenej Anny Márie Tajgi, ktorá leží v neporušenom stave v kaplnke Chrámu sv. Chrisogóna, kde sú vystavené jej ostatky. Táto mama siedmich detí vnášala všade pokoj a lásku. Po svojom obrátení pochopila, že jej najdôležitejšou úlohou na tomto svete je byť milujúcou manželkou a starostlivou matkou. Aj kardinál musel počkať, keď mala slúžiť svojmu manželovi. Po viac ako 150 rokoch sa Anna Mária usmieva, akoby sa dívala priamo na Ježiša, ktorý ju pozýva do neba.

Život týchto svätých mám, ich pokora, trpezlivosť, vernosť a láska k domácim povinnostiam manželiek a matiek nám ukazujú cestu svätosti. Veríme, že všetky sväté matky sa modlili za nás a sprevádzali nás na celej púti. S Rímom sme sa rozlúčili pri sv. Monike, ktorej vytrvalá modlitba priviedla syna po mnohom blúdení späť k Bohu. Vytrvalosť sv. Moniky nech je pre nás posilou, aby sme vytrvali v modlitbe za naše deti a za všetky zatúlané duše v našich rodinách. Za všetky vaše obety a modlitby za púť po stopách svätých matiek vám ďakujeme. Pán ich určite odmení v čase, ktorý on sám vyberie a posväť. S láskou a vďakou
mama Táňa

Svätému Otcovi Františkovi sme poslali takýto pozdrav:

+! Drahý náš Svätý Otec František!

Pozdravujeme Vás zo Slovenska – malej krajiny v srdci Európy. Prichádzame do Ríma v Mimoriadnom roku milosrdenstva ako matky, aby sme ďakovali Bohu za naše materstvo a za sväté matky, ktoré nás predišli do večnosti. Pri príležitosti 20. výročia Modlitieb matiek na Slovensku organizujeme *Púť po stopách svätých matiek*.

Nevieme, či sa budeme môcť s Vami stretnúť osobne, ale chceme, aby ste vedeli, že sme si Vás, drahý náš Svätý Otec František, vložili do našich srdc už vtedy, keď sme sa dozvedeli, že budeme mať nového Svätého Otca, ale nevedeli sme, kto to bude. Bolo to podobne, ako keď matka otehotnie a nevie, či to bude dcéra alebo syn, nevie, ako bude jej dieťa vyzerat', ale s láskou očakáva svoje dieťa ako veľký dar Boží. Tak sme aj my s láskou a v modlitbách – v jednote s celou Cirkvou – očakávali vaše zvolenie. A teraz ďakujeme Pánu Bohu za dar, ktorým ste Vy pre nás.

Ten, kto je v srdci matky, je jej najbližšie. A Vy, drahý náš Svätý Otec František, v našich srdciach ste. Slovenský národ bol vždy blízko Svätému Otcovi. Pri našich modlitbách odovzdávame Vás a Vaše úmysly do rúk Pána Ježiša v úplnej dôvere, že On sa o Vás postará. Lebo On má moc zmeniť chod vecí.

Prajeme Vám požehnané dni a veľa radosti z Vašej služby pre nás a pre celý svet. Nech Matka všetkých matiek, preblahoslavená Panna Mária, Vás neustále sprevádza a chráni.

Za slovenské mamy z *Modlitieb matiek* s úctou, láskou a veľkou vďakou

mama Jana Pajanová

„Živ, Bože, Otca Svätého, námestníka Kristovho!“

Kňazi – duchovní synovia mnohých mám

Od začiatku MM nás naša zakladateľka Veronica Williams veľmi povzbudzovala, aby sme si adoptovali kňazov ako svojich duchovných synov. Hovorila, že oni veľmi potrebujú naše modlitby. Mnohé mamy si adoptovali kňazov z farnosti alebo svojich známych a modlia sa za nich dlhé roky.

Na Slovensku sme hneď na začiatku MM potrebovali súhlas na pôsobenie hnutia MM v jednotlivých diecézach. Z toho dôvodu sme poprosili o návštevu na jednotlivých biskupských úradoch. Chceli sme otcom biskupom predstaviť hnutie MM a poďakovať sa za ich službu pre nás, pre celú Cirkev. Ako mamy sme priniesli kvety, tortu a srdce plné lásky a vďaky. Pamätám si, že skoro všetci otcovia biskupi boli takí prekvapení, až nám to bolo divné. Počas našich návštev akoby celý čas čakali, čo budeme od nich požadovať, alebo na čo sa budeme sťažovať. Vtedy sme ani len netušili, že sú na to zvyknutí. Nejedna návšteva sa končila rozpačitou otázkou otca biskupa: „Naozaj od nás nič nechcete?“

Dnes si uvedomujem, že takmer každý kňaz má vo svojej farnosti stovky farníkov, biskup vo svojej diecéze tisíce. Oni majú plniť Božiu vôľu a niekedy je to pre nich veľmi ťažké – tak ako pre nás byť dobrými matkami a manželkami. My mamy im v tom môžeme veľmi pomôcť. Predstavme si, ako by sa celá situácia zmenila, keby sa každá z nás pomodlila za svojho kňaza a biskupa denne jeden Otče náš alebo jeden Zdravas. Ako by sa cítili kňazi a biskupi obdarení, keby každá z nás dala občas odslúžiť za svojho kňaza a biskupa svätú omšu ako poďakovanie za to, že ich máme, ako prosbu o ich ochranu a pomoc Ducha Svätého v ich službe. Raz vo večnosti budeme všetko vidieť ináč. Až tam uvidíme, ako sme sa tu na zemi navzájom veľmi potrebovali – kňazi, biskupi a mamy. My všetci zranení a zlomení, ale rovnako milovaní.

Drahé mamy, za dvadsať rokov Modlitieb matiek sa vo viacerých farnostiach vyriešili mnohé nedorozumenia farníkov s kňazmi vďaka modlitbám a obetám duchovných matiek kňazov. Niekedy naozaj stačilo len odovzdať problém Pánu Ježišovi a prosiť o odpustenie, za nás aj našich pastierov. Pomáhajme im modlitbou aj naďalej.

mama Jana

V piatok ráno vo Svite, pred veľkým stretnutím MM, keď sme sa spolu s mamami začali modliť a pripravovať na celé stretnutie, otvorili sme si Božie slovo. Bolo z Matúšovho evanjelia 1, 18 – 25 o tom, ako Jozef nerozumel, prečo si mal zobrat' Máriu za manželku a chcel ju potajomky prepustiť. Prehovoril k nemu anjel a vysvetľoval mu, prečo to nemá urobiť. Mamy hovorili, čo ich v tomto slove oslovilo. Ja som len počúvala. Mňa oslovila veta: „On vyslobodí svoj ľud z hriechov.“ Toto slovo som počula počas celého stretnutia vo svojom vnútri. V sobotu ráno som mala službu v kaplnke. Keď ráno začali prichádzať kňazi, hneď sa tvorili rady mám, ktoré čakali na spoveď. Aj v kaplnke spovedali traja kňazi. Z môjho miesta som bola svedkom toho, ako na každej strane, na ktorú som sa otočila, kňazi dvíhali ruku a hovorili slová rozhršenia. V ten deň prišlo do kostola asi veľa kňazov a každá žena, ktorá chcela, mohla pristúpiť k sviatosti zmierenia. Ja sama som pristúpila tiež. Moje vnútro bolo naplnené veľkou chválou a vďakou. Aj keď už prešlo niekoľko týždňov od spoločného stretnutia, to slovo vo mne stále znie a ďakujem za každého kňaza, ktorého stretávam.

SLOBODA OD HRIECHU je veľký Boží dar. Každý KŇAZ JE VZÁCNÝ DAR!

mama Marika z Trnavy

Vo Svite ma Pán poučil cez slová otca biskupa Stolárika, keď ďakoval na úvod svätej omše všetkým mamám, ktoré sa modlia za kňazov BEZ ROZDIELOV. Uvedomila som si, ako som rozdeľovala kňazov na tých, za ktorých sa budem modliť, a na tých, za ktorých sa nebudem. Alebo ku ktorým sa pôjdem, alebo nepôjdem vyspovedať, prípadne ku ktorým pôjdem, alebo nepôjdem na požehnanie. O krátky čas som mala príležitosť toto nové poučenie uplatniť. A tak som sa z radu, kde bolo na požehnanie najviac mamičiek, vrátila tam, kde bolo najmenej. Už pri čakaní som cítila, že Pán mi chce dať viac milostí, ako unesiem. A tak sa aj stalo. Dostala som sa k novokňazovi. Ved' nie nadarmo sa hovorí, že pre novokňazské požehnanie sa opláti aj topánky zodrat'.

mama Marcela, Zákamenné

Pane Ježišu, v tejto chvíli vkladám do tvojho srdca nášho kňaza... nášho otca biskupa... a Svätého Otca Františka.

Ďakujem ti za ich službu pre nás a celý svet.

Pokorne prosím: Otče náš...

Moja mama

Keď som nedávno študoval diela sv. Jána Chryzostoma (žil v rokoch 350 – 407), zaujalo ma, čo tento *biskup a učiteľ Cirkvi hovorí o duchovnom sprevádzaní a o duchovnom vedení. S prekvapením som zistil, že jeho charakteristiky duchovného vodcu som už poznal podľa mojej mamy. Ona bola mojím najlepším duchovným vodcom.*

1. Ján Chryzostom ako prvú vlastnosť duchovného vodcu alebo sprievodcu uvádza *duchovné otcovstvo*. Toto otcovstvo umožňuje **zrodenie duchovného života** v človeku, ktorý mu je zverený. Vychádza z Listu sv. Pavla Galat'anom, v ktorom sa nachádza táto veta: *Deti moje, znovu vás v bolestiach rodím, kým vo vás nebude stvárnený Kristus.* (Gal 4, 19) Ján Chryzostom nielen hovorí o duchovnom zrození, ale je presvedčený o tom, že ak duchovný sprievodca nenosí v srdci jemu zverenú osobu, ak spoločne s ňou neznáša utrpenia a ťažkosti, nie je duchovným otcom. Presne toto som zažíval zo strany mojej mamy. Nielenže ma nasmerovala na svet duchovných hodnôt, vytvorila priestor na ich zrodenie, ale jasne som vnímal, že ma nosí vo svojom srdci (tak, ako asi každá matka svoje dieťa) a všetky starosti a radosti prežíva spolu so mnou.

2. Druhou vlastnosťou duchovného sprievodcu je správna **rozlišovacia schopnosť** (diakrisis). Touto schopnosťou duchovný otec odhalí nebezpečenstvá, ktoré hrozia sprevádzanej osobe, ale jasne vidí i silné stránky, ktoré možno u nej zveľaďovať a rozvinúť. Naša mama vedela veľmi dobre rozlíšiť, pred čím nás má chrániť, a na druhej strane vždy vedela odhaliť naše talenty a schopnosti a pomáhala nám ich rozvíjať najviac, ako mohla.

3. Treťou vlastnosťou duchovného vodcu podľa Jána Chryzostoma je správna vyváženosť medzi **prísnosťou a láskavosťou**. Takúto múdrosť som i ja zažíval so strany mojej mamy. Neraz ma prekvapilo, ako sa jej добрôta zmenila na tvrdosť a nekompromisnosť, s ktorou sa postavila proti zlu, ktoré nám hrozilo.

4. Štvrtou vlastnosťou, ktorá by duchovnému sprievodcovi nemala chýbať, je **dar slova**. Slová správne vybrate, povedané v pravom čase a dobre pripravené, premyslené a premodlené, majú krásny zvuk. Slovom sa dá zraniť, ale i povzbudiť, slová môžu byť nositeľmi prekliatia, ale i požehnaní. Zvláštnu moc majú i slová nevyvedené, odeté do gesta, pohľadu, či konkrétneho činu. Ján Chryzostom odporúča šetriť a dobre zvažovať všetky povedané slová. Naša mama vážila slová. Modlila sa za nás aj v MM, a keď nám radila, malo to vždy váhu. Mala veselú povahu a ťažké chvíle nadľahčila humorom, ktorý jej bol vlastný.

5. Piatou vlastnosťou duchovného vodcu je **osobná svätosť**, ktorou duchovný otec hovorí najviac. Tu platí stará zásada, že nikto nedá to, čo sám nemá. Nikdy nezabudnem, ako naša mama pokojne a ticho kľáčala pred veľkým obrazom Panny Márie, ktorý visel v spálni. Nedala sa vyrušovať ani televízorom vo vedľajšej miestnosti, ani buchtom zo susedných izieb. Raz nám povedala vetu, ktorú si dodnes pamätám. „Deti, neviete si predstaviť, čo všetko som si vyprosila pred týmto obrazom Panny Márie.“

Ubehlo už desať rokov od maminej smrti. Nie málo vecí, na ktorých jej v živote záležalo, sa po jej smrti takmer zázračne, skoro samé od seba zariadilo. Veľmi jasne si pamätám posledné stretnutie s ňou. Musel som odcestovať na krátky čas do Ríma a ona sa so mnou lúčila. Ležala na lôžku a napriek dávkam morfia vnímala všetko veľmi jasne. Znakom kríža na čelo mi s námahou dala požehnanie. Nevedel som, že je to posledné stretnutie, ale ona to asi tušila. Stále som váhal, či odcestovať. Nakoniec som sa jej opýtal, či na mňa počká, kým sa vrátim. Povedala, že áno, ale dodala: „A keď nie, pošlem ti esemesku.“ Zomrela hneď na druhý deň – v Nedeľu Božieho milosrdenstva počas svätej omše, ktorú slúžili pri jej lôžku moji dvaja bratia kňazi. Ja som práve v tom istom čase slúžil svätú omšu v Ríme. Nepočkala ma, ale „esemesky“ mi poslala dodnes. V podobe udalostí, ktoré ma denne stretajú, mi tieto jej slová prichádzajú na myseľ. Viaceré udalosti dňa pre mňa prestali byť iba náhodami, ale stali sa „esemeskami“, ktoré mi poslala tá, ktorá ma má stále rada. Keď sme hľadali na jej náhrobný kameň biblický citát, ktorý by ju najlepšie vystihoval, zhodli sme sa na krátkej vete z Prvého listu sv. Pavla Korintianom: *Láska nikdy nezanikne*.

Matky majú veľkú moc nad svojimi deťmi. Veľmi veľa môžu zasiahť do ich srdca v prvých rokoch života. Ale táto moc zasievania zostáva naveky. Každou modlitbou či vzdychom ich srdca obnovujú tajomné spojenie lásky, ktoré sv. Ján Chryzostom nazýva *duchovné sprevádzanie*.
o. Peter, kňaz

Dar mamy

Bolo to na duchovných cvičeniach. Exerzitátor mi dal za úlohu zrealizovať v rámci meditácie stretnutie s mamou, ktorá zomrela pred rokom. Bolo to pre mňa veľmi silné stretnutie, ktoré mi otvorilo oči a ja som videl svoju mamu v inom svetle ako dovtedy. V tomto fiktívnom rozhovore sme si povedali všetko to, čo sme za jej života nestihli. Pán Boh mi v modlitbe dal spoznať, že som ju počas jej života podceňoval, pretože som tento postoj videl u otca, keďže mama pochádzala z chudobnej rodiny a už v skorom detstve musela ísť robiť slúžku. Nepamätám sa na chvíle, keď by ma mama bola objala, pritúlila. V tomto rozhovore a modlitbe som si uvedomil, že mama sa nevedela s nami maznať, lebo sama nedostala lásku v detstve, jej otec mal problémy s alkoholom a bolo ich 11 detí. S ňou sa nikto nemaznal, a tak ona aj nám deťom a potom vnúčatám vedela „len slúžiť“. Celý jej život bol službou svojej rodine, manželovi a nám štyrom deťom a potom vnúčatám.

Bol som ešte mladý, keď v priebehu pol roka nečakane náhle zomrel môj otec a moja sestra. Sestra zanechala tri malé deti vo veku od troch do desať rokov. Moja mama sa o ne starala až do ich dospelosti, lebo o tri roky neskôr zomrel aj ich otec, môj švagor. A tak zasa ticho slúžila a vždy sa snažila, aby bolo dobre, aby bol pokoj, aby boli všetci spokojní. Posledné roky jej života boli naplnené službou utrpenia, takmer úplnou stratou zraku a modlitbou. Veľa sa modlila za nás všetkých, aj keď niekedy jej modlitba od únavy prechádzala do spánku. Ale hneď, ako sa prebrala, pokračovala ďalej. Zomrela ako 79-ročná na rakovinu.

V tom vnútornom dialógu som si uvedomil, že som bol tak málo vdáčný za jej život, za svedectvo jej služby, pokory, tichosti a modlitby. Po skončení meditácie hneď nasledovala sv. omša, ktorú som obetoval ako poďakovanie za dar mamy. S veľkým prekvapením som počúval slová evanjelia, ktoré čítal páter: „A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude sluhom všetkých.“ (Mk 10, 44) A tak so slzami v očiach som pochopil, že moja mama nebola posledná, ale prvá.
o. Marián, kňaz

Naša mama sa nikdy nest'ážovala

„Bolo 31. augusta 1947, horúce letné odpolednie. Pred našim domom zastavilo čierne auto. Z auta vyšla mama a šofér vytiahol nosidlá, na ktorých ležal otec. Zbehli sme sa všetci: dvojročný plačúci Vincko na rukách plačúcej mamy; štvorročný Štefko sa držal maminej sukne, plakal a túžil sa k nej; sedemročný som bol ja, vzlykal som a vystrašený som sa snažil pochopiť, čo sa to deje; trinásťročný nepočujúci Andrejko vystrašený; a osemnásťročný Janko so slzami na tvári si asi jediný z nás uvedomoval túto situáciu pri posteli zomierajúceho otca. Otec mal 39 rokov

a vedel, že hodiny jeho života sú spočítané. Päť malých detí a manželka, vonku veľké hospodárstvo a gazda zomiera. Situácia na zúfanie. Otec sa s nami rozlúčil, každému povedal, aby sme mamu poslúchali, keď tu už on nebude. Potom zaspieval pieseň Mária ochrana a vydýchol. Krátko po otcovej smrti nastala socializácia dediny a naša mama musela čeliť útokom a zlobe ľudí, ktorí našu rodinu chceli obráť o živobytie.

Naša mama sa vtedy chytila Kristovho kríža. Cez deň drina, v noci modlitba. Sama nám bola príkladom zachovávanía Božích prikázání, sviatostného života a vernosti Bohu a Cirkvi. Našu rodinu zasvätila Božskému Srdcu Ježišovmu. Jeho obraz visel v kuchyni nad stolom. Postupne nás učila modliť sa a bola pre nás príkladom v modlitbe aj v účasti na sv. omši. V nedeľu na sv. omšu sme išli vždy spolu. Pamätám si, že raz sme sa chystali na sv. omšu a mama zistila, že má odtrhnutú podošvu na topánke a iné topánky nemala. Vzala špagát, obviazala podošvu o topánku, aby jej neprekážala v chôdzi, a išli sme všetci spolu.

Často sme sa spolu modlili, hovorila: „Musíme sa priviniť k Bohu, ináč zahynieme.“ A tých trápení bolo veľa: ťažké choroby, tragická smrť môjho brata, dvadsaťtriročného Štefana, utláčanie zo strany vrchnosti...

Keď mal Andrej 26 rokov, ochorel na akútnu TBC. Bola nevyhnutná operácia pľúc. Andrej operáciu odmietol, lebo nepočul a nechcel chodiť ešte aj nahnutý (pri operácii mu mali vybrať rebrá). Lekári oznámili mame, že predpokladajú maximálne 3 mesiace života. Mama ho doviezla sanitkou domov a jediné, čo sme mohli pre neho urobiť, bola spoločná modlitba celej rodiny k Božskému Srdcu za jeho uzdravenie. Keď po polroku išla s ním na kontrolu, lekári boli prekvapení, že ešte žije. RTG snímok ukázal, že pľúca sú zahojené. Andrej má dnes 81 rokov.

Keď bola mama už stará, mal som ju cez zimu u seba v Bratislave. Rozprávala mi o mnohých ťažkých veciach, ktoré prežila: „Boli to strašne ťažké časy, často prichádzali pokušenia, aby som siahla na vaše životy aj na svoj život a ukončila trápenie. Ja som vtedy brala do ruky ruženec a volala: ‚Bože, odožeh ňo mňa satanáša.‘ A vravela som si: ‚Pevne sa drž Kristovho kríža, len on vám pomôže, on vám nedá zahynúť.‘ Keby sme sa neboli v dôvere primkli k Bohu a nežili vo viere s ním spojení, bola by som si zúfala. A vidíš, že sme s Bohom všetko prekonali a prežili, *ani jedného z vás som nestratila.*“ Všetci sme zostali pevní vo viere. Bol to dar za obeť jej života. Vtedy som si spomenul, že keď som sa ešte ako malý chlapec v noci prebudil, veľmi často som ju videl sedieť na posteli s ružencom v ruke a modliť sa. Nepamätal som si, že by sa bola v ťažkých situáciách sťažovala, že nám Pán Boh nepomáha alebo že na nás zabudol.

V jednu marcovú nedeľu prišla mama za mnou do Tatier na liečenie. Boli sme na svätej omši, naobedovali sme sa a o tretej som ju odviezol k autobusu do Starého Smokovca. Keď sme sa rozlúčili a autobus odchádzal z nástupišťa, zmocnila sa ma taká úzkosť, akoby sa navždy vzdalovala a strácala vo vesmíre. Veľmi sa ma to dotklo. Hneď tam som sa rozhodol, že v sobotu požiadam o voľno a pôjdem ju navštíviť domov. V stredu mi zavolali, že mama je mŕtva. Prvá myšlienka, ktorá mi napadla, bola, že sme nemali otca, ale mama nám ho vedela nahradiť. Vtedy som bol rehoľníkom a študoval som v treťom ročníku teológie. Mama sa to dozvedela až v nebi.

„Ochránil som ich a nikto z nich sa nestratil“ Jn 17, 12b

o. Ladislav, kňaz SJ

Modlitba je záchranný kruh do každej vody

Když mi bylo 12 let, tak se moji rodiče rozvedli. Zranění a bolesti jsem si nesla až do dospělosti, aniž bych si všech byla přímo vědoma. Když se stane něco zlého, vždy to zanechá následky. Ale Bůh umí i ze zlého udělat dobré. Musíme mu to jen nabídnout. Všechnu tu bolest, bezmoc. Je potřeba se modlit, hodně modlit a nejen to. Je potřeba se také obětovat a postit.

Mě osobně zachránila babička, ona byla ochotna toto vše podstoupit za mě a také za celou naši rodinu. Právě proto, že se moji rodiče rozvedli, mohla jsem s ní často pobývat. Jak jinými očima dnes vidím všechno to dětské trápení. Babička mě připravovala na 1. sv. přijímání (do náboženství se tehdy nechodilo nebo jen někde na vesnicích), ona mě vodila do kostela, denně se se mnou modlila. Ale především mě milovala a dávala mi lásku tam, kde se mi ji nedostávalo. Byl to požehnaný čas, který vryl nesmazatelnou stopu do mého srdce.

Později v dospělosti jsem se toulala a hledala si své cesty, tak jako většina mladých lidí. Byla jsem svérázná děvče, které chtělo mnohé osobně vyzkoušet. A tak jsem se stále vzdalovala od Boha. Když jsem si to uvědomila, byla jsem už slabá na návrat.

Babička mi nikdy nic nevytkla, vždy se jen modlila a dávala mi najevo lásku a důstojnost. I když mi to nikdy neřekla, vnímala jsem, že jsem v jejích očích byla vždy Boží dítě, přestože jsem se dávno tak nechovala. To, že mě babička předala víru je jedna rovina, ale druhá rovina (ta rozhodující) byl její postoj a chování, který mě v čas, který měl teprve přijít vrátil zpět k Bohu. Moje babička je ženou modlitby a ochotně přijímá celý svůj život kříž. Někdy ji vidím zesláblou, ale stále jde dopředu za Ježíšem. Nikdy jsem ji neviděla odmítnout kříž nebo stát na místě...

A tak čas plynul, přešlo mnoho let. Vdala jsem se za muže, který byl nepokřtěným ateistou. Problémy vyplývající z takového svazku na sebe nenechaly dlouho čekat. Právě tyto těžkosti mě postupně znovu začaly obracet na správnou cestu. Byla to cesta bolesti, jak jinak. Tyto návraty nejdou jinak než bolestivou cestou. Jak jsem dnes za ně vděčná! Jak málo stačilo a naše manželství by skončilo rozpadem.

Díky Boží milosti, modlitbám a mému svobodnému rozhodnutí odevzdat se zcela Bohu, jsem našla zase radost, pokoj a pravý smysl života. Po mém vnitřním odevzdání na sebe Boží milosti nenechaly dlouho čekat, proud Boží

lásky se pak postupne vylil na celou naši rodinu. Poznala jsem úžasné společenství Modliteb matek, které potvrdily můj postoj odevzdání dřívě, než jsem do nich vstoupila. Bůh si připravil mé srdce, slyšel mé vnitřní rozhodnutí vrátit se k němu celou silou mé lidské bytosti.

Oba moji rodiče se postupně vrátili k žité víře. Jsme opět rodinou (i když má své specifika, které způsobily chybné rozhodnutí v minulosti). A především byl můj muž pokřtěný! Když jsem se svého muže zeptala, kdy se stalo, že změnil svůj názor a uvěřil, řekl mi: „Stalo se to tehdy, když ty jsi se změnila!“ Řekla jsem mu: „Vždyť já jsem stále stejná!“ A on mi na to odpověděl: „Bral jsem si úplně jinou ženu, než kterou jsi nyní...“ V tu chvíli jsem si musela pokorně přiznat, že jsem to byla já, kdo mu nejvíce stál v cestě k Bohu. Teprve až jsem mu uvolnila cestu, přes své proměněné srdce, teprve pak mohl i on poznat Boha a vyjít za ním. Ano maminky, jsme to právě my, kdo často stojí v cestě těm, za které se nejvíce modlíme!

A tak děkuji Boží milosti, babičce, ale i všem dobrodincům, kteří se za mě modlili a které poznám až na věčnosti. Nemohu zůstat jen u „díky“, musím (a už jsem dávno vyšla) posunout štafetu v naší rodině (ale i v církvi) dál. Nemohu nechat toto moře milostí, bez aktivního postoje modlitby, služby a osobního svědectví o Boží lásce k nám lidem. Tolik jsem dostala, cítím, že je mou povinností předávat dál, tam kde už moje babička nebude, ale budou tam mé děti a vnoučata a třeba i pravnoučata a převezmou štafetu této živé víry mých předků.

Pane děkuji ti za svou rodinu, která se mi zdála nesnesitelnou a skrze kterou jsi mě ve své úžasné prozřetelnosti přivedl zpět k sobě.

maminka Markéta, Brno ČR

Svit 2016 – 20 rokov MM na Slovensku

Drahé mamy, stretnutie vo Svite bolo výnimočne krásne. Pán pripravil pre nás zmeny, ktoré boli prekvapením aj pozhnaním. V piatok večer nás prišiel pozdraviť o. biskup Sečka a okrem iného povedal, že nemá rád, keď sa v kostole tleska, lebo potlesk patrí do koncertných sál a do divadiel. Prekvapilo nás to, ale hneď nám prišlo na myseľ, že potlesk vyjadruje súhlas, podporu a uznanie. Iný spôsob, ako vyjadriť súhlas a podporu, prišiel vzápätí z neba – slovo AMEN. V sobotu ráno sme túto zmenu jednoducho vysvetlili mamám, ktoré to prijali v poslušnosti a bez reptaania. ☺ Cez túto poslušnosť sa celý sobotný program stal jednou modlitbou.

V sobotu večer sme mali v programe modlitby odprosovania a vďakyvdania. Odprosovali sme Pána Ježiša za všetko, čo sme urobili zlé, aj nevedomky, mamám v našich skupinkách a za to, čo dobré sme mohli spraviť a nespravili, lebo sme sa tým previnili práve proti Pánu Ježišovi.

Už doobeda, keď sa nám prihovoral páter Michal a hovoril, že všetci sme zranení a zlomení a práve takí sa potrebujeme, sme tušili, že to odprosovanie nebude len na záver dňa. O. Marián sa prihovoral mamám a ďakoval im za ich materstvo, ktoré je darom pre celý svet. Nakoniec poprosil v mene všetkých kňazov o odpustenie zranení, ktoré nám mamám dali pri svojej službe.

Na konci svätej omše sme poďakovali kňazom za ich službu pre nás a mama Jana v mene všetkých prítomných matiek ich poprosila o odpustenie za každé slovo, ktorým sme kňazov zranili my mamy, za všetky naše vízie o nich a ich službe, ktoré sme im chceli nanútiť, za všetky neprijatia, za úctu a lásku, ktorú sme im neprejavili. Otec biskup Stanislav a kňazi si sadli a všetky mamy v kostole zostali stáť. Mnohým mamám aj kňazom tiekli slzy po tvári. Pán Ježiš nás uzdravoval.

Keď sme sa v sobotu večer a v nedeľu rozchádzali domov, slová rozlúčenia boli: odpusť a ďakujem.

Milé mamičky, ktoré ste medzi nami neboli, prosíme aj vás o odpustenie zlyhania v našej službe, ktoré sa vás bolestne dotkli. Ďakujeme Pánu Bohu, že sme každú jednu z vás mohli stretnúť. Každá ste pre nás veľký dar. Modlíme sa za vás a pamätajte, že veľmi potrebujeme vaše modlitby. Ďakujeme. *mamy z MM*

Svedectvá

Chcem vám opísať uzdravenie, o ktoré som prosila Pána pri MM. Pred šiestimi týždňami prišla nevesta od lekára so správou, že má nález na ženských veciach, v prsníkoch a chrbtici vo veľkosti orecha. Bola to veľká rana a stres! Matka troch maloletých detí. Čo teraz? V ten deň, ako sme sa dozvedeli tu strašnú správu, sme mali práve MM.

Prosila som dievčatá o modlitbu. Samozrejme, že som prosila Pána aj v súkromí. Šesťkrát sme prosili spoločne pri MM o zdravie mojej nevesty. Pred operáciou šla na sono, kde jej lekár povedal, že sú tam slabé stopy po niečom, čiže niet čo operovať. Povedala som Pánovi: CHVÁLA TI, PANE!!! Budem mu ďakovať stále. Veľa vecí mi pomohol a daroval. Môj milovaný malý Ježiško, vďaka ti! *mama Marta*

Drahé mamy, chcela by som vás čo najsrdečnejšie pozdraviť a povedať vám, aká som rada, že Pán splnil túžbu môjho srdca a môžem sa modliť spolu s inými maminami z MM za svoje deti. Celý čas môjho „čakania“ na zapojenie sa do MM trval cca 5 rokov a teraz sa tento čas naplnil. Ďakujem za to dobrotivému Nebeskému Otcovi a aj mamám z MM, ktoré sa stretávajú v priestoroch saleziánskeho oratika v Poprade. Majú otvorené srdcia a ohotne ma medzi seba prijali. *mama Barbara*

Som v srdci veľmi vďačná nebeskému Ockovi za dar MM! Vďaka aj za veľké stretnutie vo Svite! Hoci som sa telesne necítila najlepšie, moja duša bola nasýtená a potešená zo všetkého, čo som v sobotu (bola som len v sobotu) mohla vnímať a v srdci prežiť! Nech Pán odmení všetkých, ktorí sa podieľali na príprave, organizácii a priebehu tohto stretnutia. Ja som už mala len podiel na ovoci.

Dotkli sa ma slová mamky, ktorá hovorila do mikrofónu predtým, než sme mali ísť do skupiniek na zdieľanie. Hovorila, že sa modlila pred Ježišom v Eucharistii a vnímala slová z druhého tajomstva ruženca svetla o zázraku v Káne Galilejskej, keď Ježiš otvoril srdcia učeníkov pre vieru. Hneď sa mi v mysli vynorilo, že tieto slová mi dal Ježiš presne pred týždňom pri osobnej modlitbe. Tiež som sa pýtala, čo znamenajú pre mňa a môj život. Dal mi poznať, že mám túžbu patriť mu bez výhrad, a zároveň prežívam smútok z toho, že na to nemám, že to nedokážem. Teraz už viem, že stačí, ak naplním svoju nádobu vodou – t.j. ochota, pokora, poslušnosť. On už urobí zázrak premenenia svojou mocou vďaka láske, ktorou ma miluje. A tak si myslím, že to platí aj pre spiritualitu MM: naplniť nádobu vodou – ochotou, odovzdať Ježišovi naše deti a o zázrak premenenia sa stará On.

Nech Pán vylieva prúdy milosrdnej lásky na našu krajinu a jej obyvateľov aj prostredníctvom Modlitieb matiek!
S vďakou a láskou

mama Veronika

Milé mamy, do mojej pýchy a perfekcionalizmu prehovoril vo Svite Pán slovami otca Zamkovského: „Jediná cesta, ako byť spolu naveky, je byť spolu zlomenými“. Ja by som chcela, aby sme boli spolu zdraví alebo aspoň „zasadovaní“, proste stabilizovaní, funkční. Že je dobré, aby tí, s ktorými žijeme, priniesli pred nás, ak môžeme, svoje zlomeniny a zranenia, som netušila.

Uvedomila som si, že milosrdenstvo je pochopiť to zlomenie.

Skutok milosrdenstva je to zlomenie prijať.

„Jediná cesta, ako byť spolu naveky, je byť spolu zlomení.“

Vďaka ti, Pane, že nám otváraš nielen oči, ale aj srdcia pre tvoju pravdu.

mama Martina, Považská Bystrica

Milé mamy z MM! Znovu sa obraciam na naše spoločenstvo o veľkú prosbu za syna. Vďaka, že sa môžem na vás vždy obrátiť s prosbou o veľkú pomoc v modlitbe. MM sú veľký dar. Ďakujem nášmu Pánovi, že sme pozvané do tohto spoločenstva, že MM takto dobre usporiadal. S úprimnou vďakou a požehnaním pre všetky mamy

mama Zuzana

Dobry deň, hlásime sa znova s Hornej Súče. Bohu vďaka za MM, naša skupinka existuje krátko, ale už teraz vidíme veľké zmeny v našich rodinách skrze modlitby. Menia sa najmä naše postoje a vzťahy s manželmi a ľahšie sa nám nesú kríže v manželstvách. Ďakujeme.

mama Veronika

Pochválený buď Pán Ježiš Kristus! Sme štyri mamy, kolegyne z Košíc. Pravidelne raz týždenne sa stretávame v školskej kaplnke a modlíme sa za deti. Rady by sme sa zaregistrovali a patrili do veľkej rodiny hnutia MM. Ďakujem.

Milé mamy, v našej farnosti máme štyri skupinky MM, každá má svoju vedúcu. Je úžasné vidieť, ako sa tri vekové kategórie mám stavajú k odovzdávaniu svojich detí do Pánových rúk svojim, úžasným spôsobom! Prajem vám požehnaný čas, pokoj, radosť a prosperitu v každej oblasti vášho života! S pozdravom

mama Ivka

Veľmi pekne ďakujem za vaše sprevádzanie modlitbami! Naša Ela Mary sa narodila v stredu a je krásna a zdravá. Ja som piatu sekciu prežila s modlitbou na perách. Snažila som sa to odovzdať a nakoniec sa „nebo sklonilo k zemi a dotklo sa človeka“, ako sa to spieva v niektorej v piesni. Je to krása, nový život a ja mám nový rešpekt ku všetkému stvorenstvu. K doktorom, sestričkám a k životu vôbec. Mala som obrovský strach. Nesení modlitbami zo Slovenska sme vzlietli k nebu ;o) Je to ozaj ako veľká nebeská oslava. Teraz nás čaká život doma a s ním tie malé každodenné boje. Naša dva a polročná dcérka Ciara znáša príchod nášho bábätko dosť zle. Kamarátka mi povedala, aby som sa jej maximálne venovala, keď bábätko spí. A tak sme si zobrali pred spaním do ruky knižku a čítali. A stal sa zázrak. Po deviatich dňoch, čo odmietala ísť do postele a pred spaním každý deň veľmi plakala a bojovala, dnes odpochoďovala sama do postielky bez toho, že by ju niekto vyzýval, a počas modlitby zaspala. Takto nejako to funguje. Potichu. Namiesto toho, aby sme na ňu kričali a dohovárali jej, stačilo dať jej trochu taktu a odmena príde sama.

Chválime Pána za každú maminu, ktorá prináša akúkoľvek obeť, či svoju bolesť alebo radosť. Ďakujeme za obrovskú posilu modlitieb mám, ktoré dávajú zakúsiť nádej neba.

Ďakujem, že po stopách svätých mám nesiete v srdci všetky mamy. Pripájame sa k modlitbám za mamu Elenku a za jej priateľky, ktorým chýba. S láskou

vďačná mama

Dielo dňa už dokonané...

Milé mamy, pred mesiacom nás opustila mama Elenka, po dlhej a ťažkej chorobe predstúpila pred Pána a naveky sa bude radovať s ním v sláve. Celé roky sa s nami modlila v skupinke v pondelok o 10.00 za MM na celom Slovensku. Ďakujeme ti, Pane, za mamu Elenku, za to, že si nám ju dal. Len ty vieš, ako veľmi nám bude chýbať.

Ďakujeme ti, že sa už odteraz bude prihovárať za nás pred tvojou tvárou.

mama Alenka a Jana

Milé mamy, veľmi mi je ľúto, že ste stratili vzácnu priateľku, mamu... Pred pár mesiacmi sa mi stalo to isté. Moja milá priateľka Evka nás náhle opustila. Vtedy som si uvedomila, že náš život je príliš krehký a vzácny. Pre každého je vyhradený čas, aby urobil to, čo má, aby vstúpil do tých životov, do ktorých má. Som rada, že Evička bola súčasťou môjho života. Zostala v mojom srdci, presne tak ako vám mama Elenka. I my sa dnes na MM za Elenku pomodlíme. Nech odpočíva v láske Pána Boha. So spomienkou

mama Katka

Zdieľanie v skupinkách vo Svite

Každoročné stretnutie vo Svite je pre nás všetky, ktoré tam prídeme, veľkým požehnaním. Nielenže sa máme možnosť spolu pomodliť, stretnúť sa pri svätej omši, vypočuť si prednášky, ale aj sa navzájom povzbudiť, odovzdať si skúsenosti, radosti, ale aj bóle, žiale. A potom je nám ľahšie, lebo vieme, že sme v hnutí mám, ktoré nás vypočujú a budú nás niest' vo svojich srdciach a modlitbách. Aj teraz sme mali možnosť sa podeliť o všetko, čo prežívame, v sobotu na zdieľaní v skupinkách.

V skupinke mamičiek zažijeme vždy mimoriadne chvíle otvorenosti, úprimnosti a pravdy, ktoré sa ťažko dajú k niečomu prirovnať. Spomínam si na jednu mamu, ktorá rozprávala, ako jej syn dlhší čas chodil po nociach a ona sa trápila a neustále mu dohovárala. Kým riešila veci sama a snažila sa, ako len vládala, nedorozumenia, hnev a nepriateľstvo medzi ňou a synom sa stupňovali. Po tom, čo sa modlievali za jej syna v skupinke, celkom prestala komentovať jeho správanie. Namiesto toho sa vždy v kritickej chvíli začala modliť Zdravas Mária, alebo chváliť Pána Boha za jeho život a všetko. Na jej prekvapenie syn prestal vystrájať a dokonca sa s ňou chcel porozprávať o veciach, ktoré s ňou predtým nikdy nerozoberal. Tá mama medzitým ochorela na rakovinu a dokázala aj tento kríž vkladať do rúk Božích. Lekár na onkológii jej povedal, že je neuveriteľné, ako poznať na pacientoch, že dôverujú Bohu, sú vyrovnaní a pokojní, a ako ťažko sa spolupracuje s tými, ktorí sú v panike a nemajú na koho „zložiť svoju veľkú starosť“. Ďakovali sme Pánovi spolu za jeho starostlivosť o nás, za všetky kriticke chvíle, keď nás nesie v náručí, lebo nevládzeme stáť na svojich nohách.

mama Anka z Dolného Smokovca

V našej skupinke nám jedna stará mama porozprávala príbeh vnučky, ktorá je veľmi šikovná, ale začala chodiť vlastnými cestami. Modlitby, ktorými ju stará mama obklopuje, menia jej rozhodnutia. Starká s dôverou a nádejou čaká na doriešenie všetkých problémov. Niektoré mamy majú problém s dospelými deťmi a ich partnerskými vzťahmi. S deťmi, ktoré žijú bez sviatostného manželstva. A úžasné bolo na nich to, že keď problém ešte nie je doriešený, ony s dôverou a nádejou pozerajú do budúcnosti, úplne odovzdané do Božej prozreteľnosti.

Mladá mama bola veľmi chorá. Aj ona pri modlitbách MM úplne odovzdala svoj zdravotný stav, spolu s celou rodinkou, do Božích rúk. Choroba pominula a ona sa môže tešiť zo svojich malých detí.

Ďalšia mama porozprávala, čo pre ňu znamená úplná odovzdanosť a dôvera Bohu, a ako ju pochopila, keď jej dieťa ťažko ochorelo. Pán ju za to odmenil pokojom a radosťou v srdci, aj keď dieťa je stále choré.

Na koniec zdieľania sme si vložili jedna druhú do srdca a sľúbili sme si, že sa budeme po celý rok odovzdávať Bohu a dôverovať jeho добрote a milosrdenstvu.

mama Alicja

V našej skupinke sa stretli mamy, z ktorých tri mali v živote podobný kríž. Všetky mali za manželov alkoholikov.

Manžel prvej, aj keď bol alkoholik a život s ním nebol ľahký, nebol násilný a manželka sa snažila všetko zvládnuť sama. Keď ťažko ochorel, veľmi sa zmenil k lepšiemu a posledné chvíle života prežil uprostred rodiny, s deťmi okolo seba. Zomrel dôstojne, ticho a pokojne, obklopený milujúcou rodinou. Keď táto mama po nejakom čase od smrti manžela išla na spoveď a povedala všetky svoje hriechy, ktoré mala na srdci, kňaz ju vyzval, aby pokračovala, že ešte nevyznala všetko. Ona odpovedala, že nevie, čo by mala ešte vyznať, nech jej pomôže. Na to jej kňaz povedal, že bola svojmu mužovi neverná. Ona však nikdy nebola manželovi neverná. Kňaz jej objasnil, že manželovi bola neverná tým, že milovala svoje deti viac ako jeho. Manželovi patrí po Bohu prvé miesto v našom srdci a deti sú až po ňom. Táto žena dosvedčila, že jej prišlo veľmi ľúto, že to už nemôže napraviť, ale s pokorou a dôverou, že Bohu nič nie je nemožné, mu to odovzdala.

Druhá mama mala za muža alkoholika, ktorý trápil ich deti a deti boli nešťastné, preto sa s ním rozviedla. Často jej vyčítali roky života s otcom. Keď však dospeli, otcovi zomrel otec (ich starý otec) a na pohrebe videli svojho otca zraneného žiaľom. Prišlo im ho veľmi ľúto a niečo v ich srdciach sa pohlo k odpusteniu. Dnes sa ich vzťah s otcom opäť buduje a naplňa novou dôverou.

Tretia mama prežíva vzťah s manželom alkoholikom a deťmi s vedomím, že si nevie predstaviť, že by deti odtrhla od otca. Naplňa ju dôvera v Boha, že sa o nich postará.

mama Anka z Bratislavy

V našej skupinke pri zdieľaní sme boli mamy z rôznych kútov Slovenska, rôzneho veku. Aj naše osudy boli rôzne. Mama zo západného Slovenska hovorila o svojej najstaršej dcére, ktorá zišla z cesty viery, prestala pristupovať k sviatostiam a neskôr aj prestala chodiť do kostola. To veľmi naštrbilo ich vzťah, a keď bola dcéra doma, ich rozhovory sa vždy končili výčítkami a nakoniec hádkou. Mama sa pripojila ku skupinke MM a tam každý týždeň odovzdávala svoju dcéru do rúk Pána Ježiša. Po viac ako roku zistila, že jej vzťah k dcére sa zmenil. Hoci dcéra zatiaľ nezmenila svoj život, matka je schopná prijať ju a milovať ako dieťa, ktoré potrebuje najviac jej lásky, pozornosti a pomoci.

Ďalšia mamička hovorila o tom, ako jej pri treťom tehotenstve lekári povedali, že dieťaťko sa narodí postihnuté, a odporúčali jej interrupciu. Ona ani jej manžel nechceli dať zabiť svoje nenarodené dieťaťko a s veľkou dôverou sa modlili k Pánu Bohu. Keď prišiel čas pôrodu, narodilo sa im zdravé a krásne dieťaťko. Potom mali ešte ďalšie detičky, všetky sa narodili zdravé. Teraz majú veľkú radosť z detí, ktoré sú verné Bohu.

V našej skupinke bola aj mladá mamička, ktorá má dve deti. Má z nich veľkú radosť a spolu s manželom ich vychovávajú vo viere k jedinému dobrému a láskavému Bohu.

mama Zuzana z Podhájskej

V skupinke sme mali jednu smutnú mamu. Vlastne ani nie smutnú, skôr strašne nahnevanú na všetkých a na všetko. Bolo to dosť nepríjemné. Strela som už mamy, ktoré sa nechceli zdôverovať, ale vždy sme nejako našli spoločnú reč. S touto mamou nie. Stála bokom, mierne vystupujúc z kruhu, nezúčastnene. Keď som sa jej spýtala, či ju niečo netrápi a či sa nechce s nami o to podeliť, rezolútne odmietla a povedala, že ona to povie Ježišovi. Bola odhodlaná mlčať. Jej prítomnosť bola iná. Aj preto o nej píšem, lebo si myslím, že práve táto mama potrebuje modlitby nás všetkých, ktoré tieto riadky čítame. Napíšme o nej Ježišovi do našich zošitov a odovzdajme mu túto mamu a možno aj ďalšie, ktoré poznáme a sú jej veľmi podobné.

mama Katka

Čo nového v MM

– **Vítame nové skupinky MM** zo všetkých kútov Slovenska, aj staronové, ktoré sa modlia už niekoľko rokov, ale iba teraz sa zaregistrovali. Milé mamičky, máme veľkú radosť, že patríte do spoločenstva MM, že sa pripájate k našim modlitbám. Aj my sa modlíme za vás, aby vás Duch Svätý viedol a chránil.

– Mamičky, ktoré máte v srdci túžbu modliť sa v MM a nemáte svoju skupinku, začnite sa modliť desiatok radostného ruženca „ktorého si Panna v Betleheme porodila“. Môžete sa modliť samé, alebo môžete osloviť nejakú mamu, ktorá sa modlí v MM, aby sa denne modlila s vami. Môže to byť aj vaša diecézna alebo oblastná koordinátorka. Tak ako sa na začiatku MM modlila naša zakladateľka Veronica spolu s mamou Sandrou.

– Mamičky, **ktoré utvoríte novú skupinku MM**, poproste o informácie o modlitbe v skupinke svojej diecézne alebo oblastnej koordinátorky. Určite môžete prísť k nim na modlitby, aby ste mali skúsenosť, ako má vyzeráť modlitba v skupinke. Niekedy sa stáva, že mamičky sa idú pozrieť na modlitby do inej skupinky MM, kde sa nie celkom dodržiavajú pravidlá pri modlitbe, ako ich máme od našej zakladateľky Veronicy, a potom sa aj nová, ďalšia skupinka modlí nesprávne už od začiatku. Je veľmi dobré pozrieť si spolu DVD o MM, ktoré vám posielame po registrácii. Nepochybujeme o jednotlivých stretnutiach, nesnažme sa napodobňovať tie predošlé. Každé stretnutie MM je iné, originálne, vedené Duchom Svätým, a preto vždy požehnané, zaujímavé a krásne.

– V tomto LISTE máte dodatok: „**Ako sa modlíme v skupinke MM**“. Prosíme, aby ste si ho z LISTU vybrali, nech je vám kedykoľvek poruke, keď budete mať nejaké nejasnosti. Odporúčame aj vám, ktoré sa už modlíte dlhšie, aby ste si ho pozorne prečítali. Pripravili sme ho spolu s diecéznymi koordinátorkami MM. Chceme sa modliť v jednote srdca a myslí s mamami celého sveta a tieto usmernenia nám v tom určite pomôžu.

– **Krstné mená detí** píšeme na krúžky podľa toho, ako to vyplýva z Božích zákonov, ktoré sme dostali, aby sme mali ľahší život. Týka sa to najmä našich detí, ktoré sú rozvedené a žijú v ďalších vzťahoch, alebo žijú len tak „na hromádke“. Máme skúsenosť, ako sa Pán Boh dotkol jednej mamy, ktorá sa modlila za svoju dcéru. Bola rozvedená a znovu vydatá. Mama ju odovzdávala na jednom krúžku s jej manželom, s ktorým bola sviatosťne zosobášená, a na osobitnom krúžku (ako svojho adoptívneho syna) odovzdávala muža, s ktorým žila v tom čase a bol jej manželom pred svetom. Keď prišlo rozhodnutie o nulite prvého zväzku a jej dcéra uzavrela manželstvo v kostole s mužom, s ktorým žila, pocítila táto mama veľkú úľavu. S radosťou roztrhala obidva krúžky a napísala krúžok nový. Jej radosť prežívali všetky mamy v skupinke MM.

– **Pri čítaní Svätého písma** sa niekedy (najmä staršie) mamy nerady alebo s obavou vyjadrujú o prečítanom slove. Neboli na to zvyknuté a boja sa vyjadriť, aby nepovedali niečo neprimerané. Mladšie mamičky naopak, ale závisí to aj od povahy. Tu je priestor na to, aby sme sa učili jedna od druhej, a tiež je to príležitosť nepozerať na seba príliš kriticky. Niekedy sa stane, že sústredenejšie počúvame samy seba ako druhú mamu. Mali by sme si uvedomiť, že práve v týchto chvíľach som ja darom pre ostatné mamičky v skupinke, ale aj tie ostatné mamičky sú darom pre mňa. Je to vzájomné, lebo Pán Ježiš hovorí k nám nielen slovami Písma, ale aj cez to, čo prežívajú mamy okolo nás. K tomu, čo povieme pri zdieľaní, sa už nemusí nikto vyjadrovať, lebo to hovoríme v prvom rade Pánu Ježišovi. Keď mama povie, ktoré slovo alebo veta sa jej dotklo a prečo, zakončí slovom AMEN, aby mohla pokračovať iná mama. Aby nedochádzalo k problémom, treba častejšie zdôrazniť základný princíp dôvernosti.

– Logo MM

Máme nové logo: „Láska matiek premáha svet“. Ale aj to predošlé logo je platné, nemusíme si preto vymieňať knižičky MM.

– Adorácia

Na jednej pohľadnici bolo napísané, že slovo *adoré* znamená čas, ktorý milujúci strávi s milovaným. Je to asi najvýstižnejšie vysvetlenie pre chvíle, ktoré sme pred Eucharistiou.

Keď prišla Veronica na Slovensko prvýkrát, povedala, že je pre nás dôležité chodiť na tichú hodinovú adoráciu, aby nás Pán Ježiš **očistil, uzdravil a oslobodil**. Vysvetľovala: „Tichá adorácia, keď sa nič nemodlíme, len v láske zostávame ticho pre Eucharistiou, je taká veľmi dôležitá pre náš duchovný život, ako je dôležitá dialýza pre ľudí, ktorí majú choré obličky.“ Naša osobná skúsenosť je taká, že adorácia je čas plný Božích milostí, niekedy nádherný a niekedy veľmi, veľmi ťažký, ale vždy očisťujúci, uzdravujúci a oslobodzujúci. Čas, keď možno aj po búrke naplnia Pán Ježiš naše srdce pokojom, radosťou a láskou. Čas, v ktorom aj ticho hovorí. Čas, keď sa milujúci Boh skláňa k človeku. Keď Ježiš pozerá na nás s láskou.

V kostole vo Svite sme prečítali:

„Pri adorácii musíme zabudnúť ‚niečo robiť‘ a tým dovolíme Bohu, aby konal on. Stojíme pred ním, ON pred nami. Keď sme takto vystavení jeho pôsobeniu, musíme len otvoriť srdce a zabudnúť na seba. Necháme sa milovať, objat', privinieme sa k Pánovi a na seba nemyslíme.

Nie je možné chodiť po daždi a nezmoknúť, stáť na slnku a neopáliť sa. Nie je možné byť pred Najsvätejšou sviatosťou a uniknúť pôsobeniu lúčov Božej milosti.“

– Odovzdať a čakať

Keď som počúvala kázeň o Matke Božej Márii, predstavila som si obraz, ako Mária prišla na svadbu v Káne za Pánom Ježišom so slovami, že **svadobčania nemajú víno**. Videla som, že je to presne to, čo máme urobiť my podľa jej príkladu. Jednoducho prísť ako ona za Ježišom, povedať, čo nás trápi, a potom čakať tak ako ona na čas, v ktorom bude Pán Ježiš konať. Nemusíme konať iniciatívne prv, ako zasiahne náš Pán, netreba nám konať podľa rady niekoho, a tak krížiť Božie plány. Tento obraz Matky Božej a jej slová „urobte všetko, čo vám Ježiš povie“ sa mi predstavil ako presný návod na to, čo máme robiť pri odovzdávaní našich detí. Keď počkáme, ako čakala Mária, určite sa dozvieme, čo treba robiť, a keď to budeme vedieť, treba urobiť naozaj všetko, čo nám povie.

Vďaka Pánovi, že nám dal taký dokonalý vzor Matky a že jej život je našou spiritualitou. Prosme ju spoločne o milosť konať tak, ako nám to ukázala. Jej materinské srdce bude určite s nami v čase našich povinností i v čase dovolení, ktoré máme pred sebou.

mama Anna z Dolného Smokovca

Trojdnie MM (z anglického listu Newsletter)

Modlíme sa za budúcnosť našich detí a našej vlasti

Mnohé z vás nám písali, že cez trojdnie ste zakúsili veľa požehnaní. Pre vás, ktoré ste v MM nové, by som to rada vysvetlila. Každé tri mesiace máme spoločné tri dni, keď sa duchovne spájame v modlitbe na rovnaký úmysel s matkami na celom svete.

Prvý deň – piatok – je dňom nášho pokánia, keď prosíme Pána Ježiša, aby nám ukázal, čo by sme mali zmeniť.

Druhý deň – sobota – modlíme sa v zastúpení za tých, ktorí svojím konaním a skutkami zle ovplyvňujú naše deti (cez drogy, pornografiu, multimédiá, zlé vyučovanie, internet, za popových spevákov atď.). Prosíme Pána, aby im odpustil a zmenil ich srdcia.

Tretí deň – nedeľa – je dňom chvál, vďakyvzdania a radosti. Niektoré z vás si možno nevedia predstaviť, ako usporiadať tieto dni. Je to individuálne, v každej skupinke to môže byť iné. (Na Slovensku pripravujeme trojdnia v kostole pre celú farnosť.)

Chápem, že nie je možné pre mamu, aby opustila svoju rodinu na tri dni, ale je dobré, ak môže, prežiť nejaký čas vo svojej skupinke alebo len sama, spojená v modlitbe s mamami na celom svete. V poslednom čase som nebola schopná byť na trojdní v našej komunite, a tak som sa modlila sama a každý deň som ponúkla Pánovi na úmysel daného dňa. Naozaj to bol pre mňa požehnaný čas a cítila som sa spojená s vami všetkými.

Som presvedčená, že ak je mamička schopná pomodliť sa čo i len krátku modlitbu a pripojiť ju k ostatným, prinesie požehnanie pre celý svet.

Veronicin príhovor z anglického listu Newsletter

Drahé sestry v Ježišovi, pozdravujem vás zo Star House z Anglicka – domova MM. Prajem vám a vašim rodinám mnoho požehnaní a radosti. Vďaka patrí Pánu Bohu za všetky požehnaní a nové priateľstvá, ktorých sme boli svedkami od vzniku MM. Bolo to nádherných 20 rokov.

Matky často žasnú nad Božím riadením a Božími cestami, cez ktoré nás Pán požehnáva v skupinkách MM. My v Star House žasneme úplne najviac! Cítim, že táto služba je veľkým vyznamenaním. Je čas ďakovať Bohu za všetky jeho požehnaní a milosti. Je tiež čas pozrieť sa späť a zhodnotiť, ako žijeme svoj život a ako trávime svoj čas. Je také ľahké zanechať dobré veci, naše rozhodnutia a predsavzatia len tak – a ony sa stratia v rutine každodenného života.

Slovo, ktoré mám na mysli, je VYTRVALOSŤ. Majme ho stále na pamäti, hlavne v období ťažkostí a problémov. Aj vtedy, keď sa nám zdá, že je ťažké sa modliť.

Odmena je veľká hlavne vtedy, keď vytrváme. Niekedy myslím na to, koľko fyzickej bolesti sú ľudia schopní podstúpiť v posilňovniach a telocvičniciach, aby sa udržali v kondícii a fit. Všetky tie odriekania, aby schudli. Lebo bez práce nie sú koláče. Ale omnoho dôležitejšie je byť fit duchovne. (1 Korint'anom 9, 24 – 25)

Vieme, že nás Boh povzbudzuje, aby sme s ním mali vzťah, aby nás mohol viesť, sýtiť, ukázať nám svoju vôľu v našich životoch. Keď sme s ním spojení, spoznávame ho lepšie a lepšie rozumieme, kto ON je. Spoznávame jeho veľkú moc; veľkú lásku k nám – jeho deťom; jeho túžbu mať nás úplne, celé a zdravé! Poznala som to vo svojom vlastnom živote, aké je dôležité dať MU čas a mať s ním osobnú skúsenosť, ako mení zložité situácie a prináša pokoj.

Médiá a spoločnosť nám stále ukazujú, ako máme vyzeráť. V Modlitbách matiek idú všetky masky bokom – sme ojazstné ako deti. Nemusíme byť šikovné alebo teologicky na výške; to najlepšie, čo môžeme spraviť pre svoju svätosť, je povedať Bohu „áno“ a byť otvorené všetkým jeho plánom, ktoré by chcel v nás uskutočniť. Je to veľmi

oslobodzujúce. Je naozaj dôležité, aby sme boli otvorené jeho vôli, aby mohol konať cez naše povahy a nadanie, bez akýchkoľvek našich plánov. Keď vieme, že nás Boh miluje, nemôžeme sa báť toho, čo od nás bude žiadať. On nás pozná najlepšie. Usilujme sa, aby sme boli malé, nedôležité, aby nás mohol opracovávať, ostrihávať ako vinič, aby sme priniesli bohaté ovocie.

Spomínam si na to, keď som prvý raz ponúkla svoj život Ježišovi, bola som taká nadšená, že som chcela pomôcť druhým ľuďom k takej istej skúsenosti. Lietala som a organizovala ľudí, brala som ich na modlitebné stretnutia a začala som byť hrozne unavená!

Raz v noci som sa zobudila a rezonovali vo mne slová: „Len buď, len odpočívaj, len dovol.“ Napoly som ešte spala a pýtala som sa Boha: „A čo láska?“ Prišli mi slová: „Nie si schopná milovať. To príde cez – DOVOL. DOVOL MI, ABY SOM MILOVAL CEZ TEBA.“ Boh mi ukazoval, že len cez jeho konanie sme schopní milovať druhých. Sami zo seba nie sme schopní nič urobiť. Keď sa to tak vezme, bolo to vlastne veľké požehnanie, keď som si uvedomila, že Boh žiada, aby som bola malá, lebo potom môže byť On veľký vo mne.

Je úžasné, že si nemusíme zaslúžiť jeho lásku. Stačí, keď budeme verné v malých veciach a budeme ho žiadať o vedenie, aby sme išli s ním a nechali ho viac vstupovať do svojich životov. Len potom môžeme poznať jeho vôľu a osobné plány s nami. On je naša pomoc. Bez neho nemôžeme robiť nič...
Veronica

„Veru, veru hovorím vám, ak sa neobrátite a nebudete ako deti, nevojdate do nebeského kráľovstva.“

Mt 18, 3

Milé mamy, na slovíčko

Niekedy akoby sme nie celkom verili, že Pán sa postará o všetko, čo potrebujeme my aj naši drahí. Berieme si na seba viac, ako vládžeme uniesť, a potom stonáme a reptáme. Nie raz sa staráme o veci, ktoré „vôbec nie sú v popise našej práce“, ako keby sme museli mať vždy všetko pod kontrolou. Keď sa necháme vyčerpať povinnosťami, ktoré nám nepatria, sme náchylné vidieť okolo seba všetky zlé veci. Umárime sa v prorocstvách a predpovediach o budúcnosti a diamanty prítomnosti nám unikajú pod prstami. Je veľmi smutné, boľavé a ťažké stretnúť ženu – matku, ktorá za každým rohom a v každom človeku vidí len zlo, ktorá namiesto lásky roznáša strach.

Už 20 rokov sa učíme odovzdávať Pánu Ježišovi naše deti, radosti aj problémy a ešte stále nás „dostanú“ nepredvídateľné situácie, cez ktoré nás Pán Ježiš skúša, či naše odovzdanie a našu dôveru v jeho lásku a moc myslíme naozaj vážne. Niekedy sme my samy prekážkou k tomu, aby naše deti kráčali po Božích cestách. Zväzujeme ich, „len aby boli podľa našich predstáv, našich túžob, aby išli po našich cestách“. Modlitby matiek znamenajú odovzdanie, teda: MM = odovzdanie. Ale odovzdanie nielen mojich detí, ale aj a najmä mojich predstáv o ich živote. On začne konať niekedy úplne ináč, ako my očakávame. Často prekvapí, ale vždy koná tak, ako je to najlepšie pre nás a našich drahých, a v čase, ktorý neomylné určí ON.

Na začiatku MM sme dostali prisľúbenie, že Pán Ježiš nám dá dar dôvery, keď mu svoje deti odovzdáme. Skúsme sa doma, samy, modliť za naše deti s rukami nie zopnutými, ale s otvorenými dlaňami. Dovoľme Bohu, aby si z našich rúk zobral naše deti slobodne a vrátil nám ich, keď ho spoznajú, keď sa s ním osobne stretnú a spolu so svätým Tomášom zvolajú: „Pán môj a Boh môj!“

Toto slovo z proroka Izaiáša sme dostali na jednom stretnutí MM v našej skupinke. Po chvíľke ticha sme ďakovali, že sa nám prihovára **milujúci Otec**:

Hľa, OTCOVA ruka nie je prikrátka, žeby nezachránil, a jeho ucho nie je zaľahnuté, žeby nepočul!

Ale vaše hriechy, milé mamy, sú priehradou medzi vami a vašim Bohom
a vaše viny, drahé mamy, zakryli jeho tvár pred vami, že nečuje.

Prosím: OTČE, odpusť mi moje viny, lebo právo je ďaleko odo mňa a spravodlivosť tiež.

Čakám na svetlo, a hľa, tma, na žiaru, a putujem v temnosti. Mrmlam ako medveď
a stále vzdychám ako ranená holubica. Očakávam spravodlivosť, a niet jej, vyslobodenie, a niet ho.

Pomôž mi svojim mocným ramenom, aby som mala silu byť znovu taká, akú si ma stvoril:
láskavá, horlivá, pokorná, milosrdná a jednoduchá.

Hovorí Boh Otec: „Prídem ako Vykupiteľ pre všetkých, ktorí sa odvrátia od svojich hriechov.

Toto je moja zmluva s tebou, mama:

Môj duch, ktorý je nad tebou, a moje slová, ktoré som ti dal do úst,
nezmiznú z tvojich úst ani z úst tvojich detí, ani z úst detí tvojich detí odteraz až naveky.“(por. Iz 59)

mamy Martinka a Jana

Strach nás oberá o nádej

Dostali sme od vás viaceré mejly, ktoré hovorili o konci sveta. Mejly boli veľmi dlhé a pochopili sme, že takéto správy nám v ničom nepomôžu. Jednoducho majú za cieľ odvieť nás od Pána Boha, od čítania Svätého písma; oberajú nás o čas a naplňajú naše srdcia strachom, ktorý má len jednu úlohu – vziať nám nádej.

Svätý Otec František nedávno povedal, že tretia svetová vojna sa už začala. Ale Svätý Otec povedal aj to, že najlepšia príprava, ako zvládnuť tento náročný čas, je čítanie Božieho slova, jeho počúvanie a rozjímanie nad ním. Hovoril, aby sme nosili malé evanjeliá v kabelke a každú voľnú chvíľku využili na čítanie.

Pred niekoľkými rokmi som čítala jedno proroctvo o konci časov. Bolo napísané na základe slov proroka Izaiáša. Veľmi sa ma dotklo, že koniec príde veľmi rýchlo, v jednej hodine a bude sa triasť celá zem a nebude sa dať nikam utiecť. Ľudské srdcia budú zlyhávať od strachu. Všade bude chaos. Ale uprostred zničujúceho ohňa a katastrofy začuje svet spievať nádhernú pieseň. Z rôznych miest na zemi zaznejú modlitby chvál – maličké tóny piesne sa postupne spoja a povstane spoločný hlas ľudí z každého národa, nie v strachu a hrôze, ale v radostnej chvále všemohúceho Boha. A potom v jednej hodine Boh obnoví a uzdraví svoju Cirkev a suché kosti ožijú. Duch Boží povolá zástupy vlašných veriacich späť. Vo svojom milosrdenstve vyburcuje tých, ktorí ho zanedbávali, ignorovali jeho slovo, vyhýbali sa modlitbe. A mnohí padnú na kolena a budú sa kajať a plakať. A pieseň toho prebudenia bude počuť zo všetkých končín zeme. Bude to nádherná pieseň, ktorá povstane zo stredu ohňa. Bude to nová pieseň. Myslím, že takúto pieseň sa učíme „spievať“ aj na našich stretnutiach MM. Dôležité pre každú z nás je, aby sme si nedali „ukradnúť brilianty“ prítomnej chvíle, v ktorej sa práve teraz a tu môžeme modliť a čítať Božie slovo.

O modlitby nás prosili

Tu v Bratislave dostávame takmer každý deň nové prosby o modlitbu: za uzdravenie mám, otcov a detí z rakoviny; chodia nám prosby o modlitbu za rozpadajúce sa manželstvá; prosby za nenarodené deti, aby boli uzdravené a mohli sa šťastne narodiť; za duše ľudí, ktorí odišli nečakane, náhle, v jednom okamihu; za kňazov, ktorí nevládu... Myslím, že pod všetkými týmito ľuďmi – rodinami, sa trasie celá zem už teraz. A my ostatní, ktorí nie sme bezprostredne pri nich, pod ktorými sa práve teraz zem netrasie, im môžeme pomôcť najviac modlitbami. V každej situácii môžeme chváliť Pána za to, aký ON sám je. Nebojme sa, Pán o všetkom vie. Keď sa zahľadíme na jeho tvár, spoznáme, že nemôžeme pochopiť všetko, čo sa okolo nás deje, lebo jeho myšlienky sú tak ďaleko od našich ako nebo od zeme. A v tejto pravde nájdeme pokoj. A nielen pokoj, ale aj radosť, ktorú tento svet nemôže pochopiť, ani dať.

Nebojme sa odchodu z tohto sveta, ale bojme sa nenasledovať hlas Božieho Ducha. Dôverujme, že Pán nás k sebe zoberie v čase, keď budeme mať do neba najbližšie, lebo taká je jeho milosrdná láska. Ako povedal jeden pán farár:

*„Prosme, aby sme poslúchali Božieho Ducha, aby po nás zostala Božia vôňa,
aby ľudia pri spomienke na nás mali chuť zmeniť sa k lepšiemu.“*

Slovo na záver

Milé mamy, práve som dočítala mejly, ktoré sme dostali od vás počas tohto roka, a mám v srdci veľkú radosť. Je nádherné, ako si nás Pán povoláva z rôznych končín Slovenska, aby nás „umiestnil“ do malých skupiniek MM. Mamičky rôzneho veku spája v modlitbe za svoje deti a pritom nás mamy premieňa na SVOJ obraz.

Modlitba je najväčší dar, aký môžeme dať tomuto svetu aj sebe navzájom. Nedávno som prežívala veľký tlak, ktorý sa neustále stupňoval, a zdalo sa mi, že to nezvládnem. V noci som videla samu seba, ako ležím na zemi, úplne bezmocná pod veľkou doskou – akoby prešom, ktorý má tlačí, aby ma rozmliaždil. Tlak sa stále stupňoval a mne sa zdalo, že zomriem. Z posledných síl som povedala: „Pane, ak ma nezachrániš, tak ma rozmliažďia.“ V tej chvíli som jasne videla, ako niekto podsúva pod tú dosku hranoly z dvoch strán a doska sa zastavila. Bola som zachránená.

Ráno mi volali dvaja ľudia, nezávisle od seba, a pýtali sa ma, čo je so mnou. Povedali mi, že sa v noci za mňa modlili. V tej chvíli som pochopila, ako sa môžeme modlitbou navzájom zachrániť. Akú moc má modlitba a ako ďaleko zaletí. Stačí ochota nášho srdca, keď nám Pán niekoho pošle do mysle. Sme si navzájom darom. Vo chvíľach najťažších sa nesieme v modlitbách, jedna všetky a všetky jednu. Ďakujme spolu za Veronicu a za dar MM, cez ktoré sme sa tu na zemi stretli.

Ruža ako dar. Na púti po stopách svätých matiek chcel don Anton darovať každej z nás osobne ružu z lásky a z vďačnosti pri príležitosti Dňa matiek. Pretože nás bolo veľmi veľa (a to ešte nevidel všetky, ktoré sme mali vo svojich srdciach ☺), obetoval za nás svätú omšu v Cascii a prosil, aby tá svätá omša bola dažd'om ruží, dažd'om Božej lásky pre každú jednu z nás.

Milá mama, tá ruža dnes patrí aj tebe, aby si nikdy nezapochoybovala o tom, že si milovaná.

Každý príbeh, ktorý je napísaný vo Svätom písme, je o láske, je o Ježišovi a o tebe.

On ťa miluje, do svojej dlani si ťa vryl.

Vždy si hodna jeho lásky.

mama Jana a mamy z MM

Naša adresa:

Modlitby matiek, P. O. Box 137, 851 00 Bratislava 5, č. tel.: 02/6241 2629; 0915/195 582.

Mejlová adresa: info@modlitbymatiek.sk; internetová stránka: www.modlitbymatiek.sk;

číslo účtu hnutia MM vo VÚB: SK14 0200 0000 0013 3612 7456